

Sygn. akt I CNP 15/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie skargi Spółdzielni Mieszkaniowej w J. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 25 listopada 2010 r., sygn. akt I Ca [...], wydanego w sprawie
z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w J.
przeciwko "S." [...] w J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2013 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi, która jest oczywiście bezzasadna. Ocena, czy skarga jest oczywiście bezzasadna musi być powiązana z pojęciem niezgodności orzeczenia z prawem. Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo zostało wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawniczej. (por. postanowienie SN z 13.12.2005 r., II BP 3/05, OSNP nr 21-22/2006, poz. 323, wyrok SN z 18.1.2006 r., II BP 1/05, OSNP nr 23-24/2006, poz. 351).

Skarga wniesiona przez powodową Spółdzielnię Mieszkaniową w J. jest oczywiście bezzasadna. Strona skarżąca upatruje niezgodności kwestionowanego wyroku z prawem w tym, że Sąd nie zastosował uchwał organów tejże Spółdzielni nakładających na jej członków, posiadających lokale użytkowe wyższe stawki opłat na fundusz remontowy niż względem spółdzielców posiadających lokale mieszkalne. Tymczasem z ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego wynika, że strona skarżąca w żaden sposób, mimo wezwania jej do tego przez Sąd, nie udowodniła potrzeby zróżnicowania wysokości opłat ze względu na rodzaj lokalu. Strona skarżąca nie przedstawiła także żadnych kalkulacji uzasadniających podwyżkę i zróżnicowanie tych opłat, a to na niej w razie zakwestionowania takiego zróżnicowania przez pozwanego spoczywał ciężar dowodu. W świetle powyższego nie można uznać, że zapadłe rozstrzygnięcie było niezgodne z prawem.

Z podanych względów, na podstawie art. 424⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

aw

es